

Biti drugačen v svetu, ki me obdaja

Obdaja nas svet, poln različnih reči. Hkrati na enem koncu sveta trepetamo v mrazu ledenih noči, nekje drugje pa se ob vročih dneh hladijo z mrzlo pijačo. Imamo različne stile življenja, nekdo je majhen, nekdo velik, nekdo raje izbere sladko, spet drugi kislo. Različni smo med sabo in razlikujemo se od živali. Vseeno pa na tem svetu veliko ljudi živi na zelo podoben, rutinski način življenja. Posameznik nekaj počne, ker je videl, da to dela nekdo drug. O neki stvari imamo tako mnenje, ki se večini zdi sprejemljivo in se večina z njim strinja. Nosijo enaka oblačila kot vsi v njegov bližini, da se zlije z okolico, da je neopazen, nevpadljiv. Le kaj vse bi lahko tak človek počel, na kak način bi razmišljal in kaj bi si oblekel, če bi si le upal biti on sam, pa čeprav drugačen od vseh ostalih?

Ta človek sem bila tudi sama in del njega zagotovo še vedno ostaja v meni. Sledila sem stilu oblačenja svojih vrstnikov in se skušala strinjati z mnenjem večine, pa čeprav se na koncu koncev nisem strinjala sama s sabo. Verjamem, da gre vsak človek skozi tako obdobje, ker ugotavljaš, kdo si in se poskušaš vklopiti v okolico. Je najbrž zelo običajen življenjski proces. Ko pogledam nazaj, vidim, da le nisem bila tako podobna vsem ostalim. Že od otroštva me veseli glasba, že od nekdanjega rada ustvarjam, iščem in skušam dobre stvari v vsem. Že od nekdanjega veliko berem in raziskujem stvari, podatke, ki jih ne potrebujemo v šoli za številko v redovalnici, ampak jih želim vedeti, shraniti v spomin in se kaj naučiti. Morda gre vseeno za neko rutino, v kateri se, verjamem, kdaj pa kdaj izgubi prav vseh, opravila delamo avtomatsko in se sploh ne zavedamo okolice in kaj vse se okoli nas dogaja. Menim, da se vsak posameznik sam odloča o tem, čemur se bo posvečal, kaj bo opazil in kaj storil. Ko opazim, da kaj delam zato, ker to delam vsak dan, se vprašam, kaj je namen tega in poskušam ugotoviti vzrok. Seveda so določena dela, ki jih opravljamo vsak dan, kot je, na primer, ščetkanje zob, neka osnova zdravega in za današnji čas in prostor, v katerem živimo, običajnega opravila. Zagotovo so stvari, za katere je normalno, da jih delamo vsak dan, zato želim ob teh vključiti še kaj, kar si bom dobro zapomnila in me bo navdalo z veseljem in dobrim občutkom. Zaradi teh razlogov se trudim, da tudi ob vsakodnevni poti v šolo opazujem okolico, občudujem naravo in poslušam zvoke ter sem nasploh pozorna na dogajanje. To počnem, ker se ob koncu dneva na to lahko spomnim in tudi kdaj povem kakšno zgodbo, ki se je iz tega razvila. Menim, da premalo ljudi daje pozornost manjšim stvarem, iz navade se počutijo slabo, ko gredo k pouku in se iz navade pritožujejo. Vsak se lahko sam odloči, kako bo na neko stvar reagiral, kako jo bo sprejel, kaj to zanj pomeni. Ne trdim, da moramo biti cel čas dobre volje, je pa vseeno dobro, če sami pri sebi ugotovimo, kaj je všeč nam, kaj mi radi počnemo, kaj je tisto, kar nas dela takšne, kot smo. Zase vem, da sta dve taki stvari zagotovo glasba in možnost, da tudi sama igram instrument in pojem ter da lahko neko skladbo zaigram in zapojem na svoj način, vanjo vložim trud in ji dam nekaj svojega. Skozi glasbo izrazim svoje občutke in tudi to je ena izmed mnogih drobnih stvari, ki ti jih glasba nudi. Če si boljše volje, bo skladba zvenela drugače kot na dan, ko se ne počutiš ravno dobro. V vsakem primeru pa je glasba nekaj, kar ti lahko nudi oporo vsak dan in te dopolnjuje. Sem mnjenja, da bi si vsak posameznik lahko našel nekaj, kar rad počne in v to vložil veliko truda. Veliko mladih se težko odloči, kaj bi želeli početi, in za to obstaja ogromno razlogov, eden izmed njih je tudi osebna odločitev o tem, da se boš sploh potrudil poiskati to, kar bi te veselilo. Morda sem od vrstnikov drugačna zato, ker sem to že našla in je glasba našla mene. Spremlja me skozi življenje in ne znam si predstavljati, kaj bi počela, če tega ne bi imela. Ne morda, zagotovo je to tisto, zaradi česar sem drugačna, zaradi tega poznam druge ljudi, imam drugačne izkušnje, pozornost dajem drugim stvarem in se trudim, da o tem ne pozabim nase. Trudim se odkriti samo sebe, zavedam se občutkov, ki jih občutim, in jih skušam razumeti. Ko kdo kaj pove, razmislim o tem in ugotavljam, kaj bi sama povedala o tej temi. Pogovarjam se z ljudmi okoli sebe, jih poslušam in oni mene, včasih se strinjamo, pogosto tudi ne, a to se mi zdi povsem logično. Vsak je svoja oseba, ki ima svoje razmišljanje ali pa še odkriva, kakšno to razmišljanje

je. Učimo se celo življenje, od vsakega posameznika se lahko naučimo kaj novega, slišimo, kaj drugi menijo o določeni stvari, in ugotavljamo, kako čudovito je, da imamo o isti zadevi tako različna mnenja. Osupljivo je, kako drugače lahko razumemo kot nekdo drug zraven nas. Le odločiti se moramo, ali si bomo upali biti drugačni in izraziti samega sebe in se izpostaviti kritiki ali pa se raje skriti, potlačiti misli v temen kot in se prijazno smehljati in ugajati ostalim. Ob tem ne menim, da moramo vedno glasno kričati svoje in biti morda celo nesramni ali vzvišeni. Dobro je, če spoštujemo druga mnenja, in še bolje, če v tem vidimo lepoto drugačnosti. Lepo je, ko vidimo nekoga, ki ima na glavi kapo, ki je še nisi nikoli videl na nikomer in nikjer in kako zadovoljna je oseba, ki jo nosi. Kako lahko male stvari osrečujejo. Kako čudovito je, ko poslušamo sebe in ostale in kako samozavestno hodimo po poti življenja, vedoč, da smo zvesti sebi in se znamo poslušati. Pridejo tudi težki trenutki, trenutki nesprejemanja in neodobravanja okolice, grdi in hinavski pogledi ljudi v bližini. Tudi sama sem šla skozi to in zagotovo še kdaj bom. V takih trenutkih je težko ostati zvest samemu sebi in se ne potopiti na dno morja, na dno morja večine. Težko je ostati na gladini. A razumeti moramo, da je vsak človek v tistem trenutku naredil točno tako, kot se je njemu zdelo najbolje. V tistem trenutku se je po svojem mnenju odzval na najboljši možni način. Tudi sama kdaj koga čudno pogledam, seveda, saj nisem popolna. Ugotoviš pa, da se za grdim pogledom in hinavskim smehljajem morda skrivajo ljubosumje, strah in želja po tem, da bi si tudi ta človek sploh upal spustiti na površje svojo pravo naravo. Na tihem najbrž občuduje in upa, da bo tudi njemu kdaj uspelo v življenju doseči takšno zadovoljstvo, kot ga izražaš sam. Upanje, da bo tudi sam našel tisto nekaj, kar ga bo naredilo boljše osebo in s tem zagotovo tudi drugačno. Drugačno od ostalih in drugačno, kot je bil pred tem. Vsak se, kot sem že poudarila, o svojih dejanjih odloča sam, vsak se odzove tako, kot se mu tisti trenutek zdi najbolje. Vsi se iščemo v tej zmedi, vsi se poslušamo približati gladini, jo doseči, da bo na nas posijal žarek, da bomo bolj na svetlem, na bolj jasnem z lastnimi občutji. Da bomo spoznali sebe. To je namreč eden največjih dosežkov, ki ga zmoremo realizirati.

Drugačna sem. To sem odkrila že zgodaj in ugotovili so tudi drugi. Opazili so in še vedno opažajo, jaz pa sem ob tem zadovoljna in srečna. Odločila sem se, da sprejemem samo sebe in se trudim biti boljša oseba vsak dan znova. Ne gre zmeraj samo navzgor, a tudi po trnjevi poti se da priti in prideš še močnejši. Na svet in življenje gledam drugače in tako mi je uspelo, da imam okoli sebe ljudi, ki mi pomagajo navzgor in me podpirajo, jaz pa zanje delam enako. Odločila sem se, da plavam na gladini in ob tem občutim breztežnost in popolno harmonijo z okolico, ki me dopolnjuje. Sem veliko več kot to, kar lahko vidimo, in prav vsak se lahko odloči, da bo dosegel ta občutek, ki se že ves čas skriva v vsakem izmed nas. Le pokažimo in omogočimo mu pot. Biti drugačen v svetu, ki me obdaja, je privilegij.